

Sanningen står aldrig i vägen för en bra story

J.H. Brunvand

Från Tucson till Tucumcari.
Tehachapi till Tonopah – urban legends, vandringshistorier, stöps ständigt i nya spännande former. Att dessa utspelar sig i USA betyder inte speciellt mycket – det finns lokala varianter på alla möjliga håll runt om i världen.

Claes Nordenskiöld har grävt fram dessa berättelser, skrivit om, lagt till, dragit ifrån, vridit och vänt – det vill säga återberättat. Dessutom har han tagit de flesta fotografierna i boken. Han driver företaget *at large* i Stockholm.

Urban legends är berättelser som en "vän-till-en-vän" till den som berättar säger sig ha varit med om, hört eller läst. De behöver inte vara sanna, kanske inte ens ska vara sanna – bara trovärdiga (i alla fall ganska trovärdiga) lagom ironiska, underhållande och roliga. Allt med glimten i ögat...

URBAN LEGENDS vandringshistorier • Claes Nordenskiöld • books at large

Urban Legends

VANDRINGSHISTORIER

återberättade av

Claes Nordenskiöld

KANINEN

En dag får en chockad hundägare syn på sin lilla älskling med en död kanin i gapet. Hon vet att hennes grannar har en kanin i bur på baksidan av huset och inser omedelbart att det är deras kanin. Vad ska hon ta sig till? Förtvivlad försöker hon hitta en utväg.

Efter en stunds eftertanke inser hon vad hon måste göra. Hon tar kaninen från hunden och fixar till den så gott det går – schamponerar och fönar pälsen. Eftersom grannarna tycks vara borta, smyger hon in på deras tomt och sätter den rengjorda och alldeles fin-fina kaninen i dess bur så att det ser ut som om den lever.

Nästa dag ser hon en polisbil som står parkerad utanför grannens hus. Nyfiken går hon dit och frågar vad som står på. En polisman förklarar:

– Deras kanin dog häromdagen och de begravde den, men någon galning grävde upp den, gjorde ren den och satte tillbaka den i buren. Helt otroligt!

DET MEXIKANSKA HUSDJURET

Janet Rains från den lilla staden La Mesa öster om San Diego i Kalifornien åkte tidigt en morgon till gränsstaden Tijuana i Mexiko för att shoppa. Staden är full av herrelösa hundar och hon blev helt betagen av en liten gullig sak som bönade och bad om små godbitar när hon åt en sen lunch. Sedan följde den efter henne till bilen. Lite på avstånd.

Janet behövde inte lång tid på sig att fundera. Hon bestämde sig för att ta med den lilla söta hunden hem, men eftersom hon visste att det var förbjudet gömde hon den bland mängder av paket på golvet framför passagerarsätet. Och hon lyckades ta sig igenom gränskontrollen.

Väl hemma, badade och borstade hon sin nyfunna älskling och gick nöjd och la sig med hunden sovande vid fotändan.

När hon vaknade morgonen därpå såg hon förskräckt att det rann vätska ur hundens ögon och att det fanns fradga runt munnen. Hon körde iväg till närmaste veterinär.

– Var har du hittat den här hunden? frågade veterinären. Janet ljög och sa att hon sett den springa omkring på La Mesas gator och gett den ett hem. Men veterinären insisterade och Janet erkände till slut att den kom från andra sidan gränsen.

– Men vad är det för fel på honom? bönade hon.

– För fel, svarade veterinären. För det första är det inte en hund utan en mexikansk avloppsråtta och för det andra håller den på att dö.

BARA BRÖST

Fyra personer togs in på sjukhus efter en kedja av bisarra händelser vid Johnson Medical Building på Ventura Boulevard i Encino i Kalifornien.

Sherry var oskadd men satt vid sin make Tims sida – han hade en kraftig hjärnskakning och tre brutna tår.

Röntgen visade att taxichauffören Raul hade fyra brutna revben och förmodligen råkat ut för en allvarlig whiplash-skada. Tre dagar senare hade han fortfarande svårt att röra sig.

Bryan led av omfattande tandköttskador, vilka föranlett omedelbar operation och Pamelas lillfinger var avbitet, tummen bruten och långfingret sönderslitet till den milda grad att man senare blev tvungen att utföra hudtransplantationer.

Varför? Jo, så här gick det till enligt polisens rekonstruktion utifrån Sherrys vittnesmål.

När hennes make Tim släppte av henne, gav hon honom en puss och blottade i ett svagt ögonblick fräckt sina bröst. ”Jag vet inte varför jag gjorde det”, berättade hon, ”Jag trodde inte någon skulle se – det kan inte ha handlat om mer än två sekunder”.

Men den stackars Raul i den bakomvarande taxin tappade helt fattningen när han såg de bara bröstet: ”Det kändes som en evighet och jag kunde inte slita bort blicken”, som han uttryckte det.

Han förlorade kontrollen över sitt fordon, brakade upp över trottoarkanten och in i hörnet av Johnson Medical Building där tandhygienisten Pamela var i full färd med att rengöra Bryans

tänder och tandkött. När bilen rammade in genom väggen bet Bryan tag i Pamelas fingrar för allt vad han var värd.

Tim skadades av fallande betongdelar från huskroppen och en chockad Sherry blev ofrånkomligt vittne till vad ett par bara bröst kan ställa till med...

SKOLUPPSATSEN

Gymnasieläraren var känd för att alltid ge låga betyg. Extremt låga. Efter år av 2:or och 3:or gav han plötsligt en uppsats 4 minus – hans högsta betyg någonsin. Ryktet spred sig och alla ville ha en kopia av uppsatsen.

Den lyckliga eleven sålde uppsatsen till högstbjudande som lämnade in den till samma lärare. Den här gången fick den en 4:a. Uppsatsen såldes igen och lämnades in ett år senare och fick nu 4 plus.

Eleverna började så smått förlora respekten för läraren när samma uppsats lämnades in för fjärde gången. Och den här gången fick den en 5:a. Lärarens skriftliga kommentar löd:

Jag har läst den här uppsatsen fyra gånger nu och den blir bara bättre för varje gång...

DEN FILOSOFISKA STOLEN

En excentrisk filosofiprofessor hade bestämt sig för att endast ställa en enda fråga på slutprovet efter att ha berört en rad olika ämnesområden under terminen. Eleverna satt förväntansfulla och redo att angripa varje tänkbar fråga på bästa möjliga sätt.

Professorn ställde sig upp och hälsade alla välkomna. Därefter tog han tag i sin stol, satte upp den på katedern och skrev på tavlan:

*”Använd allt du har lärt dig under terminen
för att bevisa att den här stolen inte existerar.
Lycka till.”*

Ett ängsligt sus svepte genom undervisningssalen. Men efter en bra stund kom alla igång. Flitiga fingrar skrev så det osade, suddgummin flög och skrivböckerna fylldes i ett intensivt, uppskruvat tempo. Några skrev hela 20 sidor i enträgna försök att hitta på en rimlig, logisk och välformulerad lösning på tankeproblemet. Men en kille var faktiskt klar efter bara någon minut.

När resultaten anslogs några veckor senare blev alla mycket förvånade eftersom den snabba killen hade fått högsta betyg på provet. Han hade ju inte skrivit något alls, eller i bästa fall bara en löjligt kort mening!

Vad skrev du egentligen? frågade de honom.

Och han svarade kort och gott: Vilken stol?

INGET ATT FÖRTULLA

En amerikansk gränspolis stationerad i El Paso, Texas på gränsen mot Mexiko såg ofta samma personer passera fram och tillbaka varje dag. Smuggling från Mexiko till USA är som bekant inte helt ovanligt.

Med tiden blev han mer och mer misstänksam mot en av dessa personer. Varje morgon cyklade den här mannen över gränsen med två säckar sand i en överdimensionerad cykelkorg litet hafsigt hängd över styret. Ofta hade han dessutom flera andra påsar av olika slag hängande över axlarna och på pakethållaren.

Varje dag sökte gränspolisen igenom ett par av dessa säckar i hopp om att komma på hemligheten. Det hela pågick i drygt ett år utan att polisen fann något misstänksamt.

Polismannen blev mer och mer frustrerad. Till slut stod han inte ut längre. En morgon förde han mannen åt sidan och utbrast:

– Jag vet att du smugglar något! Berätta vad det är. Jag lovar att inte rapportera dig. Jag ska inte ens visitera dig i fortsättningen, men jag måste få veta...

Mannen tittade sig omkring och lutade sig sedan fram mot gränspolisen och viskade:

– Jag smugglar cyklar, sir.

AV FÖRVÅNING

DEN FÖRLORADE SONEN

TESTAMENTET

MED BLÅLJUSEN PÅ

TIPSKUPONGEN

RÄDDAREN I NÖDEN

TILLÄGGSFÖRSÄKRINGEN

TALA ÄR SILVER, TIGA ÄR GULD

DEN VILDA BILJAKTEN

ALLT SOM GLITTRAR ÄR INTE GULD

KAKPAKETET

ÄRLIGHETENS ANSIKTE

ÅKA PÅ ÄNDAN

KVINNA FÅNGAD I PYTTELITET

TYSKT FÄNGELSE

FÖR FÄRSK FÖR EN FAX

ÅKA PÅ ÄNDAN

Det var en mycket kall dag i Utahs fantastiska skidbackar. En kvinna som inte hade speciellt lång erfarenhet av utförsåkning beklagade sig för sin make på väg upp i liften:

– Jag borde ha gått... innan vi åkte upp. Det gör nästan ont.

Han log och tröstade med att det borde finnas ett damrum högst upp i backen. Men tyvärr hade han fel.

Efter en kort tur i den rejält branta backen stannade kvinnan. Hon spände sig i kylan och nu måste naturen ha sin gilla gång. Nu gjorde det verkligen ont. Maken föreslog att hon skulle glida ut mot skogskanten. Ingen skulle se något.

Hon följde hans idé och började kränga av sig den helvita skid-dräkten. Och så hukade hon sig ner.

De flesta vet att det inte alltid är så lätt i backarna. Två hala skidor, stavar, brant och dessutom skidträkten nere vid fötterna. Den stackars damen började obönhörligt glida baklänges. Fast hon tänkte inte sätta sig i första taget, inte göra sig till åtlöje, hon skulle greja det här.

Men hon gled – först långsamt, sedan allt snabbare och snabbare. Och nu *vågade* hon inte sätta sig ner. Hon gled igenom den lilla skogsremsan och ut i en parallell backe, hukande med den bara rumpan i vädret...

Till slut föll hon, bröt ena armen och fördes till sjukhus. I akutrummet hamnade hon bredvid en man med ett brutet ben. De log mot varandra.

– Så hur bröt du benet? frågade hon.

– Helt otroligt, svarade han, jag har aldrig sett något liknande. Jag var på väg upp i liften och jag trodde inte mina ögon. En galen kvinna kom farande baklänges nerför backen med skidträkten nere vid hälarerna och rumpan i vädret. Jag lutade mig helt enkelt för långt ut och föll fyra meter ner från liften. Så vad har hänt med din arm?